

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1152/2025
01.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ашима Барчића, због кривичног дела неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ашима Барчића - адвоката Ирене Ђорђевић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К.64/23 од 27.12.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1.бр.249/25 од 30.06.2025. године, у седници већа одржаној дана 01.10.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ашима Барчића - адвоката Ирене Ђорђевић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К.64/23 од 27.12.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1.бр.249/25 од 30.06.2025. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ.**

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К.64/23 од 27.12.2024. године делимично је остављена на снази пресуда Вишег суда у Нишу К.33/19 од 04.12.2020. године, преиначена пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1.93/21 од 15.02.2021. године, у односу на окривљеног Ашима Барчића и то како у погледу кривице, чињеничног описа дела, правне квалификације дела, тако и у погледу изречене мере безбедности и одлуке о трошковима кривичног поступка, а стављена је ван снаге у делу одлуке о кривичној санкцији тако да је окривљеном Ашиму Барчићу за кривично дело неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ утврђена казна затвора у трајању од две године, за кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 4. у вези става 1. КЗ утврђена казна затвора у трајању од две године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три године и пет месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору и у екстрадиционом притвору.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1.бр.249/25 од 30.06.2025. године усвојена је жалба ВЈТ у Нишу и преиначена пресуда Вишег суда у Нишу К.64/23 од 27.12.2024. године и то само у делу одлуке о казни, на тај начин што је Апелациони суд у Нишу за кривично дело неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ утврдио казну затвора у трајању од две године и шест месеци, за кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 4. у вези става 1. КЗ утврдио казну затвора у трајању од две године и три месеца, па је окривљеног Ашима Барчића осудио на јединствену казну затвора у трајању од четири године, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору и у екстрадиционом притвору, док је жалба браниоца окривљеног Ашима Барчића одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног Ашима Барчића - адвокат Ирена Ђорђевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док из образложења захтева произилази да га подноси и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде или их укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен и нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног суштински, иако то изричито не означава у поднетом захтеву, указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, наводећи да се у радњама окривљеног које су описане може радити о кривичном делу недозвољено држање експлозивних материја из члана 348. став 2. КЗ у стицају са кривичним делом угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ. Наиме, из изреке пресуде произилазе сва битна обележја кривичног дела недозвољено држање експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези става 1. КЗ, а уколико се узме као истинито да је у рукама држао пиштољ и претио да ће напасти на живот и тело оштећених угрозио сигурност више лица тиме је једино могао да изврши кривично дело угрожавања сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ а не кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 4. у вези става 1. КЗ.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Ашима Барчића се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Правноснажном пресудом окривљени је оглашен кривим да је на лицу места носио ватрено оружје и муницију...држао револвер...у чијем буренцету се налазило 6

метака..., претио оштећеном...извадио револвер и из истог испалио један хитац у правцу плафона од кога је остала рупа у плафону..., на који начин је опште опасним средством и опште опасном радњом, употребом ватреног оружја, изазвао опасност за живот и тело оштећеног и чланова његове породице који су се у том тренутку налазили у истој просторији..., на који начин су описана сва битна обележја кривичног дела неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ у стицају са кривичним делом изазивање опште опасности из члана 278. став 4. у вези става 1. КЗ, те су стога супротни наводи браниоца окривљеног, од стране овога суда, оцењени као неосновани.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ашима Барчића, у осталом делу, је недозвољен и нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног у преосталом делу захтева истиче да је повређена одредба члана 474. ЗКП и да окривљеном у поновљеном поступку није судио суд који је надлежан, а то је по оцени браниоца требало да буде Апелациони суд као суд стварне надлежности, на који начин се суштински указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 2) ЗКП. Такође се наводи и да је изрека пресуде неразумљива и противуречна сама себи и разлозима о одлучним чињеницама, на који начин се указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП. Надаље, образложењем захтева се оспорава и чињенично стање у правноснажним пресудама наводима да је суд ценио исказе сведока које су дали у току претходног поступка, јер су у сагласности са налазом и мишљењем вештака балистичара, иако су на главном претресу сведоци променили исказе у потпуности. Бранилац напомиње и да суд није усвојио предлог да поново саслуша сведоке и оштећене на који начин се указује и на повреду одредбе члана 395. ЗКП.

Како, наведене повреде не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног, у овом делу, оценио недозвољеним.

Захтевом се истиче и да је дошло до погрешног одмеравања казне приликом доношења пресуде Вишег суда у Нишу К.33/19 од 04.12.2020. године и Апелационог суда у Нишу Кж1.93/21, дакле пре понављања поступка, а не пресудама Вишег суда у Нишу К.64/23 од 27.12.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1.бр.249/25 од 30.06.2025. године, које су предмет овог поступка и у односу на које је поднет захтев за заштиту законитости, па је захтев браниоца окривљеног и у овом делу оцењен као недозвољен.

Такође, је у захтеву наведена и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. става 2. тачка 1) ЗКП, која представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, али како бранилац у образложењу захтева не даје ни један разлог због којег сматра да је дошло до повреде наведене одредабе закона, а имајући при томе у виду да Врховни суд испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, то је Врховни суд нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ашима Барчића, у овом делу, нема законом прописан садржај.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Ашима Барчића - адвоката Ирене Ђорђевић, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев у односу на повреду закона наведену у изреци одбио као неоснован, док је у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП и члана 484. и 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић